

உ
சிவமயம்

ஸ்ரீ முத்து மாரியம்மன் வரலாறு.

வெளியீடு:

திரு. சு. விசுவநாதன் நடராஜ்
சைவ சிந்தாந்தப் பண்டிதர்.

விலை 1 ரூபா.

N^o.
25

உ
சிவமயம்

ஸ்ரீ முத்து மாரியம்மன் வரலாறு.

வெளியீடு:

தீரு. சு. ஸீசுவநாதன் நடராஜ்

சைவ சிந்தாந்தப் பண்டிதர்.

விலை 1 ரூபா.

சைவ சிந்தாந்தப் பண்டிதர் திரு. வி. நடராசா அவர்கள் என்
பாடசாலை நண்பர். பாடசாலை நாட்களில் தமிழ் இலக்கியங்கள், சமய
ஆராய்ச்சிகள், நாடகத்துறை இவற்றிலெல்லாம் மிகுந்த ஈடுபாடுடை
யவர். இனிய குரலும், எடுத்துக்கொண்ட பொருளை மற்றோர் மனதில்
ஆழப்பதிக்கும் ஆற்றலும் வாய்ந்தவர்.

எம். கே. தியாகராஜபாகவதர் பெயர் அக்காலத்தில் தெரியாதோர்
இல்லை. எவ்வித வித்தியாசமுமின்றி திரு. எம். கே. தியாகராஜபாகவதர்
போல் இனிமையாக பாடும் வல்லவர். “ஈழத்து” தியாகராஜபாகவதர்
என்று அக்காலத்தில் அவருடன் படித்தோம். அவரை படிப்பித்த
ஆசிரியரும் பாராட்டுவதுண்டு.

சமயப்பணியும், கோயில் திருப்பணியும் செய்து மிகப்பிரபலம்
வாய்ந்தவராக விளங்கிய சோதிடர் திரு. சு. விசுவநாதன் அவர்கள்
மூத்த மகன் இவர் பரம்பரை பரம்பரையாக குடுமபத்தில் படிந்து
வந்த கலைத்திறனும், கவிபாடும் ஆற்றலும் திரு. வி. நடராசா அவர்
களுக்கு கைவந்த கலையாகும். இயற்கையாக இன் கவிகள் பாடும்
இவர் மாரியம்மன் மீது பாடியுள்ள பாடல்கள் பக்திரசம் மிகுந்தவை.
இப்பாடல்கள் பாடப்பாட இனிப்பவை மட்டுமல்ல அம்மனின் அருள்
பெறும் நல் மலர்கள். காலம் கடந்தும் நிற்கும் கவிமலர்கள். காலத்
தால் இவை அழியாதவை.

இலங்கையெங்கும் சமயப் பேச்சு மேடைகளிலும், கதாப்பிர
சங்கங்களிலும் பிரபல்யம் வாய்ந்தவர். இலங்கை வானொலியில் இவர்
குரல் நாம் அடிக்கடி கேட்கலாம். சைவசித்தாந்தப் பண்டிதர் திரு. வி.
நடராசா அவர்கள் இன்னும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து சமயத்திற்கும்,
தமிழுக்கும் இறவாத புகழுடைய நூல்கள் பல ஆக்கித் தரவேண்டு
மென்று ஆசி கூறுகின்றேன்.

அன்பன்,

செ. இராசதுரை
பாராளுமன்ற உறுப்பினர்.

தமிழகம்,
மட்டக்களப்பு,
15-6-69.

தெய்வங்கள் பேரிற் பாடப்பட்ட காவியங்களில் ஆசிரியர் திரு. வி. நடராசா அவர்கள் யாத்துள்ள மாரியம்மன் காவியம் படிப்போர் மனதிற்பசுமரத்தாணிபோற் பதியக் கூடியதாய் சொல் நயம் பொருள் நயம்மிக்க முத்துக்கோவை என்று சொன்னாலது மிகையாகாது.

திரு. வி. நடராசா தமிழ் இலக்கியம் கர்நாடக சங்கீதம் சைவ சித்தாந்தம் என்பவற்றில் ஆற்றலும் அறிவும், நீண்டகால அனுபவமுமுடையவர். சிறு வயது தொடக்கம் கடந்த 30 வருடமாக இத்துறைகளில் அவர் காட்டி வந்த சிரத்தையே இக்காவியமாக உருவெடுத்துள்ளது. பாடிச் சுவைத்து பக்திப் பரவசமடையச் செய்யு மிக்காவியம் போற்றற்குரிய ஆக்க வேலையாகும். இவரது இப்பெரு முயற்சி இன்னும் பல காவியங்களுக்கு முன்னோடியாக அமைந்து விளங்க வேண்டி மாரி அம்மனைப் பிரார்த்தித்து எனது இதயபூர்வமான ஆசியைப் பெருமகிழ்வுடன் கூறுகின்றேன்.

பி. வீ. கணபதிப்பிள்ளை,
அதிபர் அரசடி மாவீத்தியாலயம்.

அன்பர் நடராசா அவர்கள் ஒரு புதிய கோணத்தில் அம்மன் காவியம் கண்டுள்ளார். பல கால சமய, சாத்திரப் பணிகளில் ஊறி விட்ட உதிரம் ஒடுபவர். அன்றாட குலமுறையான தமிழ் ஆர்வம் யிக்க சமயச் சார்பு உடையவர்.

காவியத்தின் பல இடங்களில் வரலாறு வண்ணப்பாய் விரித்து உணர்ச்சி ஊஞ்சலை தமிழ் தென்றளுடன் ஆட்டுகின்றது.

காப்பியங்களையும் கவினியு பாட்டுக்களையும் தெம்மாங்கையும் மறந்து சினிமாப் பாட்டுக்களில் சமயம் வளர்ப்பவர்கள் செம்மையுற சைவமும் தமிழும் தழைக்க முட்டைக்குள் இரண்டு கரு. ஒன்று மொழி அடுத்தது சமயம் மொழி சமயத்தை வளர்க்கிறது சமயம் மொழியால் வளக்கிறது அன்பர் M. ராசா மொழிகாத்து சமயம் காக்க செய்யும் இக்காவியத் தொண்டு சிறப்பாக நமது மத்தியில் சதாவரவேண்டும் அதை நாம் நமது இல்லங்களில் ஏற்று இதயங்களில் எந்தி அன்றாடக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் அளிக்க வேண்டும் என வேண்டுகின்றேன்.

இப்படிக்கு

முகிழ் அழகன்

16-6-69.

மதிப்புரை.

மட்டக்களப்புத் தாண்டவன்வெளியில் நீண்ட காலம் சமயப் பணி செய்த பிரபல சோதிடர் திரு. சுப்பிரமணியம் விசுவநாதன் என்பவரின் மூத்தமகன் திரு. வி. நடராசா அவர்கள் எனது மாணவனாவர்.

பாடசாலையில் கல்வி கற்கும் நேரத்தில் சமய அறிவிலும், கல்வியிலும், சங்கீதத்திலும் விளையாட்டிலும், இலக்கிய ஆராய்ச்சியிலும், நாடகங்கள் எழுதி நடிப்பதிலும் மிகவும் உன்னத நிலையிலிருந்து அரசடி மாவீத்தியாலய வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்ட மாணவனாவார். அவர் தற்போது இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் சென்று கதாப்பிரசங்கம் சமயப் பேச்சுகள் நடத்தி நம் நாட்டுக்குப் பெரும் புகழை ஈட்டிக் கொண்டிருக்கிறார். அவரை அறியாதவர் நம் நாட்டிலில்லை எனலாம்.

சுவாமி விபுலானந்தருக்கும் வித்துவான் சரவணமுத்துவுக்கும் நெருங்கிய உறவினரானவர். இவர் சைவ சித்தாந்தப் பண்டிதப் பட்டத்தை 1958ம் ஆண்டு பெற்றவர். இப்போ ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் வரலாறு பற்றி இப்புத்தகத்தை வெளியிட்டுள்ளார்.

சமய தத்துவ உண்மைகளையும், அம்மாளின் வரலாற்றுப் பாக்களையும் மிகமிகத் திறம்பட எழுதியுள்ளார். எனவே இவ்வாறான கலைஞர் பல்லாண்டு வாழ்ந்து இன்னும் அனேக நூல்களை வெளியிட்டுச் சைவத்திற்கும் தமிழுக்கும் தொண்டுசெய்து வாழவேண்டுமென்று குருஎன்ற முறையில் ஆசி கூறுகின்றேன்.

வணக்கம்

தொ. க. ஏரம்பழார்த்தி,

அதிபர், செட்டிபாளைய மாவித்தியாலயம்

மட்டக்களப்பு.

இல. 6, அருணகிரி வீதி,

பவானி

கோட்டைமுனை. மட்டக்களப்பு.

ஆசிரியர் முகவுரை.

அன்புடையீர்!

வணக்கம்

எமது தந்தையார் மட்டக்களப்பில் பிரபலச் சோதிடர் திரு. சுப்பிரமணியம் விசுவநாதன் அவர்கள் கடந்த 50 ஆண்டுகளாகப் பூசகராகச் சில ஆயுட்காலத்தில் சைவப்பணி செய்த தொண்டனை ஞாபகப்படுத்தும் முகமாக இந்நூல் உதயமாகின்றது.

மேலும் ஸ்ரீ மாரியம்மனின் வரலாறு பற்றிப் பொது மக்கள் சிலருக்கு விளக்கம்மையிருப்பதாலும், அம்மனின் மேல் பாடப்பட்ட சிந்துகள், கப்பற்பாட்டுகள், விருத்தங்கள் ஆகியவைகளைச் சைவமக்கள் நன்கு அறியவேண்டுமென விரும்பி இந்நூலை வெளியிடுகின்றேன். பிழைகளிருந்தால் எமக்கு அறிவியுங்கள். அதையான் மனப்பூர்வ மாயேற்று எமது அடுத்த பிரதிகளில் திருத்திக் கொள்ளுவேன்.

வணக்கம்

இப்படிக்கு

விசுவநாதன் நடராஜ்

(சைவ சித்தாந்தப் பண்டிதர்)

விடய விரி

விதாயக வணக்கம்

மூலக வணக்கம்

கலைமகள் வணக்கம்

சக்தி வணக்க வரலாற்றுச் சுருக்கம்

மாரியம்மன் உற்பத்தி

மயனின் கப்பலின் பெருமை

மாரியம்மனும் பாண்டியனும்

கண்ணகியே மாரியம்மன்

ரேணுகையே மாரியம்மன்

மாரியம்மன் சிந்து

„ விருத்தம்

„ சிந்து

„ விருத்தம்

„ சிந்து

„ விருத்தம்

மாரியம்மன் கப்பற் பாட்டு

விநாயகர் வணக்கம்

ஐந்துகரத்தனை ஆனைமுகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்திமகன் தனை ஞானக்கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

முருக வணக்கம்

இறவாமல் பிறவாமல் எனையாழ் சங்குவாகி
பிரவாசித்திறமான பெருவாழ்வைத்தருவாயே
குறமாதைப் புனார்வோனே குகனேசற்குமரேசா
கறையானைக் கினை யோனே கதிர்காமப் பெருமானே

கலைமகள் வணக்கம்

தோர்பிரயுக்தா சதுர்பி;
ஸ்பழகமணி மயிம சஹமாலாம் ததானு
ஹஸ்தேனை கேனபத்மம் ஸிதமபி சபுகம் புஸ்தகம் சாபரேண |
பாஸாகுந்தேந்து புகுக ஸ்பழகமணி நிபா பாஸமானு ஸமானு
ஸாமே வாக் தேவதேயம் நிவஸது வதனே ஸர்வதா
ஸுப்ரஸன்னா !

சக்தி வணக்க வரலாற்றுச் சுருக்கம்

கிழக்கு மாகாணத்திலே சக்தி வழிபாடு அநேகமாயுண்டு. ஆலயங்களும் அநேகம். ஆனால் ஏனைய மாகாணங்களில் குறைவு. இதன் காரணமென்னவென ஆராயின் சேர நாட்டுமக்கள் ஆதியில இங்கு குடியேறினர் என்பதற்குப் போதிய சான்றுண்டு.

கன்னக்குடுமி - மந்திர உச்சாரணம் - வெள்ளிப்பிரம்பு - உடுகு சந்தமாடல் - போன்றவைகளும், மாமன் மகளை யணையும் வழக்கமும் சேரநாட்டிலிருந்திருக்கின்றது. இவ்வழக்கம் கிழக்கு மாகாணத்திலிருந்தமையால் சேர நாட்டாரே இங்குள்ளவரின் வம்சத்தவரென்பதற்கு வேறு அத்தாட்சி தேவையில்லை.

மாரியம்மன் உற்பத்தி

சிவனின் இடப்பாகத்தைக் கொண்ட உமாதேவிதவம் செய்ய நினைத்து, அக்கினியை வளர்த்தாள். ஏழு கும்பங்களை யுண்டாக்கினாள். கும்பங்களின்மேல் இரு எழுத்தாணிகளை நிறுத்தினாள். பின் சிவகாமியார் தமது மெல்லிய பாதங்களை எழுத்தாணியின்மேல் வைத்துச் சிவனை நினைத்து கடுந்தவஞ் செய்தார். அம்மையாரின் யாக அனியைத் தேவர்கள் தாங்கமுடியாது அல்லல்பட்டுச் சிவனிடம்போய் முறையிட்டனர். உடனே சிவன் பார்வதியின் தவநிலையைக்காண விரும்பி பூத கணங்கள் சூழ, நாரதர் தேவகானம் பாட, நந்திமத்தளம் கொட்ட வேதியர் மறைகளோத, கற்பகப் பூமாரி பொழிய, பச்சைநிற மாயன் தாளம்போட தேவகன்னிகள் கர்ப்பூர ஆலாத்தியெடுக்க கலியுகப் பெருமானாகிய முருகப்பெருமான் முன்னேசெல்ல உமையின் முன் எம்பெருமான் காட்சி கொடுத்தார்.

உடனே அம்மையாரெழுந்து பெருமானின் பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கினாள். சிவன் அம்மையே தங்களின் கடுந்தவத்திற்குக் காரணமென்ன என வினவ. பெருமானே நான் எறிந்து விளையாடுவதற்கு முத்துவரம் வேண்டுமென்றார். அப்போது சிவன் நீ கேட்டபடி வரம் தந்தேன். ஆனால் இம்முத்தை மேதினியில் சென்று எறிந்து விளையாடு என்றார், ஆனால் அம்மையாரோ இதைப் பரீட்சித்துப் பார்க்க எண்ணிச் சிவன்மேல் அம்முத்துக்களை எறிந்தாள்.

ஏகாம்பரக் கடவுளின் மேனியில் முத்துக்கள் பட்டவுடனே அது வடவாக்கினிபோல் அகோரத்தை உண்டாக்கியது. உடனே அம்மையார் அவர்பாதத்தில் வீழ்ந்து வணங்கி அழுது புலம்பி தான்செய்த

அபசாரத்தை மன்னிக்கும்படி வேண்டினர். பின் வேப்பிலை கொண்டு அவர் மேனியில் தடவி அகோரத்தைக் குறைத்தார். உடனே சிவன் புனைகை செய்து பெண்ணை உமது பரீட்சையை முடித்து விட்டாய் ஆனால் தேவர்கட்கும் மானிடர்கட்கும் முத்தெறியும் வகையைக் கூறு வேன் கேட்பாயாக என்று சொல்லத் தொடங்கினார்.

“நீதி தவறுதுலகை யாசாமும் மன்னர்கள்
பரைவாதம் பூசைசெய்வேன் — பாலகர்
விருத்தர், மறைகளை ஆராய்ந்தறிந்த அறிஞஞர்
கற்புப் பெண்டிர்.

இவர்களைத் தவிர்த்து

சதிகேடர் - துர்ச்சனர்கள் - சண்டாளர் பாதகர் - துட்டர் - கபடர்
துன்மதிதழ் வஞ்சகர்கள் வட்டிக்கு வட்டியிட்டு வாங்கும் மகாபாவிகள்
கோளுரைப்போர், ஊர்க்கலகக்காரர் அன்னமிட்ட வீட்டுக்குக் கன்னம்
வைக்கும் சதிக்காரர் செய் நன்றி மறந்தோர் - பொய்ச்சாட்சி சொல்
வேன் பாலகரைப் பாவையரைப் பாற்பசுவைக் கொன்றவர்கள். ஆசிய
வர்கட்கு முத்தையள்ளி எறிவாயெனக் கூறினர்.

உடனே குழப்பத்து மாரியம்மை ஏழு பொதி முத்தை யளந்து
தேரிவிட்டுப் பொற்குடத்தில் நீருமெடுத்துக்கொண்டு வேப்பிலை கை
யிற்றொண்டு வாள்பிடித்த சக்தி கணங்கள் தேரிழுக்கவும், காளி வடம்
பிடிக்கவும், காடேறி உடன்வரவும், வீரபத்திரர் முன்னடக்கவும் புறப்
பட்டார். இந்த நேரத்தில் தேவக்கள், இருடிகள் அம்மையின் பாதத்
தில் வீழ்ந்து தரிசித்தார்கள். இந்திரனின் தலைநகராகிய அமராவதியை
அலங்கரிக்க எண்ணி வாழை கரும்புகள் நாட்டி, மகர தோரணங்கள்
கட்டி நிறைகும்பங்கள் வைத்து, தேவகன்னிகள் ஆலத்தியெடுக்க
ஒழுங்குபண்ணி அம்மையின் வருகையை எதிர்பார்த்து நின்றனர்.

அமராவதியை அடைந்த அன்னைக்கு அளவில்லா வரவேற்பு
களும் ஆலத்திகளும் நடந்தன. பின்னர் அமராவதியை விட்டுத் தேவி
முநீ மகா விஷ்ணு உறையும் வைகுந்தம் சென்றார். விட்டுனு கணங்
களெல்லாம் அம்மையின் அடி வீழ்ந்துவணங்கினார். பின்னர் உல
கைப்படைக்கும் பிரம்மலேரகம் சென்றாளம்மை. பின் சப்தரிஷிகள்
வசிக்கும் உலகம் சென்று பின் நலக்கிரகங்கள் வாழும் உலகையும்
கண்டு அவர்களின் அஞ்சலியை ஏற்று அவர்கட்குள் புரிந்து, தேவ
தச்சனாகிய மயனையழைத்துத் தான் கடலில் ஓடுவதற்கு ஓர்கப்பல்
செய்து தரும்படி பணித்தார், மயனும் தேவியை அஞ்சலி செய்து
கப்பல் செய்கினான்.

மயனின் கப்பலின் பெருமை

வருணன் மறை ஏராவாகவும் உருத்திரர்கள் வங்கதாகவும், ஏழுமுகில்கள் பலவகைகளாகவும் தராகைகள் தளமாகவும் வயிரவர் பாய்த்தாணாகவும், பலகலைகள் கயிறுகவும் நான்கு வேதங்கள் பாய்களாயும் கொண்டு கப்பலை ஸ்தாபித்தான்.

அக்கப்பலிலே மாரியம்மை பரிகலற் படைகள் சூழப் பதினெட்டு வகையான முத்துக்களை ஏற்றி சூரியனே, கப்பலோட்டியாகவும் நந்தி சுக்கான் பிடிக்கக் கப்பலோட்டியது- இவ்வாறு ஓடிய கப்பல் பெருமானின் திருவீனையாடலால் திசை மாறி ஓடிப்பின் அம்மையின் அருளால் கரையை யடைந்து அம்மை நிலத்தில் காலைவைத்துப் அன்பர்கள் பாதத்தில் வீழ்ந்து வணங்கினர். தம்மையன்புடன் வணங்கியவர்கட்கு அம்மை அருள் புரிந்தார்.

மாரியம்மனும் பாண்டியனும்

நீலவீழிப் பாண்டியனின் கர்வத்தையடக்க விருமபிய அம்மையார் அவனது கண்ணைக் குருடாக்க நினைத்தார். கும்பத்தினின்று சிவனைநினைத்து தவம் செய்தார், சிவன்தோன்றி உமக்கு எனை வரம் வேண்டுமென்று கேட்க அம்மை அப்பரை வணங்கிப் பெருமானே பாண்டியன் கர்வம் நீங்க அவன் கண்களையழிக்கவேண்டுமென்றார். உடனே சிவன் அம்மையை மகமாரியாக மாற்றிப் பாண்டிய மன்னனின் நந்தவன மத்தியிலுள்ள மாமரத்தில் ஓர் கனியாகப் பிறக்க வரம் கொடுத்தார். அம்மை மாங்காயாயிருந்து ஓர் நாள் மனைன் மனைவியோடு கலவி மயக்கத்திலிருக்கும்போது மாங்காய் கண்ணில் விழுந்து பால் பட்டுக் கபோதியானான். (அதாவது குருடானான்) பின்பழையபடி முத்து மாரியாக மாறிக் கும்பத்தினின்று அன்பர்க்கருள் புரிந்தார். கும்பத்தில் நின்று தவம் செய்தமையால் கும்பத்துமாரியென்றும், மாங்காயாக மாறியமையால் மகமாரியென்றும் முத்துக்களை அள்ளி எறிந்து வீனையாடியமையால் முத்துமாரியென்றும் அன்பர்கள் அம்மையை அழைத்தனர்.

கண்ணாகியே மாரி

பரத்து வாசமுனியின் மாந்தோப்பிலுள்ள மாங்கனியில் தோன்றிய உமை கண்ணகி. இக்கண்ணகியை மாரியென்று சில ஆராய்வாளர் கூறுகின்றனர். அவர்கள் கூறும் காரணம் என்னவெனில் கண்ணகி பாண்டிய நாட்டைத் தனது முகைதிருகி எரித்துச் சேர்நாட்டில் விமானமார்க்கமாய் தேவா பூமழை சொரியவைகுந்தமடைந்தாள்,

அன்று முதல் பாண்டிய, நாடு பசி பிணியாலும் மழையின்மையாலும் வருந்துவதாயிற்று. ஆயிரத்து எட்டுப் பொற்கொல்லரைக் காளிக்குப் பலிகொடுத்துப் பல வேள்விகள் செய்ததின் பலனாகக் கண்ணகியின் அருளால் மழை பெய்தது வளம் சுரந்தது. மாரி என்றால் மழை எனலாம். எனவே மாரி என்று கண்ணகியைக் கூறலாமென்று சிலர் அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கின்றனர்.

ரேணுகையே மாரி

ஐமதக்கினி முனிவரின் மனைவி ரேணுகாதேவியைச் சேரநாட்டில் இன்றும் பத்தினித் தெய்வமாக வழிபடுகின்றனர். தற்போது மாரியம்மன் ஆலயங்களிலுள்ள சிலையின் தோற்றமும் ரேணுகையின் தோற்றமும் ஒரே தன்மையுடையதால் இம்மாரியம்மனே ரேணுகையென்று மலையாளப் பூசகர் கூறுகின்றனர்.

இன்றும் சேர நாட்டில் ரேணுகாதேவியின் ஆலயமும் வழிபாடும் நிலவுகின்றது. எனவே உருவச்சிலையின் பண்பினை ஆராய்ந்த சமய வாதக்காரர் மாரிய ரேணுகையென்று கூறுகின்றனர். சூருங்கக் கூறின் உமாதேவியின் வணக்கமே சக்தி வணக்கமாகும்.

மூற்றும்.

மாரியம்மன் சிந்து

சீரிலங்கு தென்கயிலை நாதாபங்கில் வாழுமருள்த்
 தேவி சிகாமணி தவஞ்செய்ய நினைத்து
 ஏரிலங்கு மக்கினியை ஈஸ்வரியாள் தான்வளர்த்து
 ஏழ் கரகக் கும்பமொன்று தானிறுத்தியே
 பாரிலங்கு பொன்னின் எழுத்தாணிநெண்டு மேலமைத்துப்
 பாவைநல்லாள் பாதமதன் மேனிறுவியே
 தாரிலங்கு கொன்றை துபபை நீரிலங்கு செஞ்சடைமேல்
 தானணிந்த ஈசுவரன் தன்னைநினைந்து
 ஏகபரன் பாதமதை நாளுமகலாதபரை
 ஈஸ்வரனைப் போற்றிநிதம் செய்தவத்தினால்
 போகமுற்ற பொன்னுலகும் பூவுலகும் கீழுலகும்
 புவை தவத்தீச்சுடர் பொடித்தெழும்பியே
 ஆகமிக வேகவதனாலிடைந்து வானவர்கள்
 ஆதிசீவன் பாலபயமென்று விழவே
 பாகமுற்றவன் பாதுயா போகவருள் செய்பரமன்
 பாரத்து நுமக்குற்றதுயா சாற்றுமெனவே
 தக்கனிட்ட சாபமதையக்கனமே போககவென்று
 சந்திரனைச் செஞ்சடைமேல் தாங்கியணிந்தோய்
 மிக்கவரப்பூணணிந்த செக்கர் திருமேனியனே
 மேவினவுன் பாதமடைக்கலமென்றே
 தொக்கவனல் மீதினின்று மிக்கதவஞ் செய்தருளும்
 தோகைதவத் தக்கினியின் வேகமதனால்
 சிக்கியடியார்க்கருமை செய்பரனே ஈண்டடைந்தோம்
 சேருமடி யெங்கள் துபர் தீருமெனவே
 ஆழிசுற்றும் பூவுலகம் மீளிபெற்று வாழ்கவென்று
 ஆதிசீவன் தேவருக்கபயமளித்து
 குழிபெற்ற வெள்ளை ஐராவதத் தோனாதியர்க்கு
 சுந்தராஞ்சேர் எந்தவிடை தானருளியே
 சீதமுற்ற செங்கமலப் பாதமிரண்டுசி தன்னில்
 சேர்த்துநிற்கும் நற்றவத்தைப் பார்க்கவினைந்து
 போதமுற்று வென்றவைம் புலத்தவத்தர் சூழ்ந்துவர
 பூதகணநாதர்கள் பொற்பாதம் வருட
 நாதமுற்ற விஞ்சையர்கள் கீதமிசைபாடிவர
 நாரதன் மகதிகொடு இராகமிசைப்ப
 வேதமுற்ற மாய்ந்தமறை வேதயர்கள் ஆதிசொல்

மேலுலகர் கற்பகப்பூ மாரிபொழிய
 பச்சைசிற மாயனுடன பங்கையன்கை கொட்டிவர
 பைந்தொடியார் கர்ப்பூரவாலாத்தியெடுக்க
 நச்சாவப்பூணணிந்த ருத்திரகணம் வாழ்த்திவர
 நந்தி பிரம்பாலொதுக்கி முந்திநடக்க
 துச்சவுண காலமொடு தூனையும் வென்றதிரள்
 சுப்பிரமணியர் கணம் கோடி நடக்க
 செக்கர் முகில்போலமுகச் சக்திகணம் சூழ்ந்துவர
 தேவர் பிரான் வெள்விடையின் மீதிலமர்ந்தே
 சக்கமலைச் சாரல்தன்னில் மிக்கதவஞ் செய்துநிற்கும்
 சக்தி தவத்துக்கரனார் சித்தமிரங்கி
 பக்கமதில் வந்துநிற்கப் பார்வதியாள் தானெழுந்து
 பாமதில் வீழ்ந்து சில தோத்திரஞ் சொல்வாள்

விருத்தம்

1. அண்ட பகிரண்ட புவனங்களாகி
 அவற்றிலுறை சரமசரமனைத்து மாகி
 மண்டலத்திலிருளாகற்றும் சுடரதாகி
 மறைநான்காய் இறையாகி வருணம் நான்காய்
 எண்டிசையும் நிறைந்தவுயிர்க் குயிரதாகி
 எழுகடலாய் எழுமுகிலாய் யாவுமாகி
 முண்டகன் மாலறியாத ஞானமூர்த்தி
 முத்துவர மடியவளுக்கருள் செய்வாயே
2. ஆதியந்தமாகி மறைப்பொருளதாகி
 அகண்டபரிபூரணமாயனாதியாகி
 நீதிதன்கு மெய்ஞான விளக்கதாகி
 நித்தபரிபூரணமாய்ச் சித்துமாகி
 சோதி செறியருட் கமலப் பாதம் போற்றி
 துதிக்கறியா மானிடர்க்குத் துயரஞ் செய்து
 வேதனை சேர் முத்து வினையாடுதற்கு
 விடை தருவாய் கைலைமலை விமலனாரே.

வேறு

3. செல்வமான செகதல மெங்கனும்
 சென்று சென்று செனித்திடும மானிடர்
 அல்லலாற்றி யறம்பல குன்றவே
 ஆழி துமுலகத்தை வருத்தினார்

வல்ல பூமகள் பாரம் பொறுக்கலன்
வந்துமா லுக்கபய மென்றோதினான்
புல்லர் டாவப்புலையர்கள் மாய்ந்திட
புத்தியாக நல் முத்தருளையனே

சிந்து

பூலோக இலக்குமியின் பூபாரம் தீர்க்கவென்று
பூரண குமபத் தினின்று தானிறங் கியே
சாலோக இரெட்சகரை சாயுச்சி காரணரை
சாஷ்டாங்கமாக நமஸ் காரம் பண்ணவே
பாலாழி நஞ்சையுண்ட பண்ணவனாக மகிழ்ந்து
பார்வதிக்கு முத்துவரம் தானருளியே
மேலான முத்துமக மாரியெனவேயழைத்து
மேதினியிற் சென்று விளையாடுமெனவே
நாம கரணமிட்டு நல்விடையும் தான் கொடுக்க
நாகமணிப் பூணணிந்த தோகைமகிழ்ந்து
காலாழிப் பீலி துள்ளக் கைவகைகள் சோதிவிட
கண்டச்சமுத்துவடம் நின்று வயங்க
பாலான ஏழுவகை முத்தளந்து தானெடுத்து
பாவை நல்லார் முத்தருமை காணவீகும்பி
மேலாசி யெவ்வுயிர்க்கும் மெய்யொளியாய் நின்ற சிவன்
மேனிதனில் மாரிமுத்து வீசிவிடவே
ஏகாம்பரக் கடவுள் தேகமதிற் பட்டமுத்து
ஏக வடவைக் கனலாய் நின்றெரியவே
தாகபிணி சேரவுடல் நோக வதனாவிடைந்து
தத்தனிக்கும் தன்மைதனைச் சக்தியுணர்ந்து
வேலவனை ஐங்கரனை மேன்மையுடன் பெற்றெடுத்த
வெள்ளிமலை நாதர்துயர் தீர்க்க நினைந்து
பாலொளியை வீசுதிருநீறணிந்து சூடிற்ங்
பத்திரத்தினால் கோர முத்துயிறக்கி
வார்சடையிற் கங்கைசெறி வானவன்தன்மேனிதனில்
மாரிமுத்தின் அக்கினியை வாங்கிவிடவே
பாருலகனைத்தினுக்கு ஒருருவாய் நின்றதிரு
பார்த்திபனார் மெய்த்துயரம் தீர்த்தபிறகு
இருநாழி நெல்வலந்து ஏழுலகுந்தான்கொடுத்த
ஈஸ்பரியே முத்துமகமாரியம்மனே
கருமாயன் தங்கையரே காரணசவுந்தரியே
காசினியில் முத்துவரம் நாமருளினோம்

பருமார்பில் முத்தையள்ளி பாராமலேயெறிந்தாய்
 பட்டமுத்துச் செய்வருத்தம் தாங்கவரிது
 தரைமீது மானிடர்க்குத் தானுமிந்த முத்தெறிந்தால்
 தாங்க அரிது தாங்க அரிது பூங்குழல் பிணை
 வரைபோலும் கொங்கைபிணை மாஸிமயன் புத்திரியே
 மானிடர்க்கு முத்தெறியும் வண்ணமுரைப்
 பரையே பராபரியே பாகமென்பேன சொல்லியரே
 பத்தினியே எந்தனுக்காய்ச் சித்தமிரங்கி
 நிரையாய்த் தவமிருப்போர் நித்தியமும் பூசைசெய்வோர்
 நீதி தவறுதுலகம் ஆமுமரசர்
 பரைபாதம் பூசைசெய்வோர் பக்தியுடனே துதிப்போர்
 பாலகர் விடுத்தகராய் மேவியிருப்போர்
 கரைகாணுச் சைவமறை கற்றுணர்ந்த அந்தணர்கள்
 கற்புநெறியே நடக்கும் பத்தினிப் பெண்டிர்
 விரைவாய்ச் சதாசிவத்தை வேண்டியடை ஞானிகட்கும்
 மின்வனையாய் முத்துவிளையாடல் தனிப்பாய்
 சதிகேடர் துர்ச்சனர்கள் சண்டாளர் பாதகர்க்கும்
 தாங்காத முத்தையள்ளி யோங்கிஎறிவாய்
 துட்டர் கபடருக்கும் துன்மதிசூழ வஞ்சகர்க்கும்
 தோகையரே தீயமுத்தை வாரியெறிவாய்
 தவகேடர் தங்களுக்கும் தாட்சணியமற்றவர்க்கும்
 தாங்கரிய முத்தையள்ளி சாக எறிவாய்
 துட்டர் கபடருக்கும் துன்மதிசூழ வஞ்சகர்க்கும்
 தோகையரே தீயமுத்தை வாரியெறிவாய்
 வட்டிக்கு வட்டியிட்டு வாங்கு மாகபாவிகட்டு
 மாற்றரிய முத்தையள்ளித் தூற்றிவிடுவாய்
 ஒட்டினின்று கோளுரைக்கும் ஊர்க்கலகக்காரருக்கும்
 ஊழையிட்ட ஊழைமுத்தை ஊற்றிவிடுவாய்
 பத்தினியை உத்தமியைப் பண்புகெடப் பேசினோர்க்கு
 பாலநிறைந்த முத்துக்களை வீசியெறிவாய்
 வைத்த பொருள் கொள்ளையிட்டுமாறுசொல்லும் பாவிகட்டு
 மாரிகையில் முத்தெடுத்துப் பாரிலெறிவாய்
 கொண்ட மனையாளிருக்குக் கூத்தினை செல்பவர்க்கு
 மாரிகையில் முத்தையள்ளி வீசியெறிவாய்
 பாலகரைப் பாவையரைப் பாற்சுவைக் கொன்றவர்க்கு
 பார நெருப்பான முத்தை வாரியெறிவாய்
 வாலை புவனேஸ்வரியே மாரிமுத்தே நாயகமே

மாநிலத்தில் முத்துவரம் யாவு மளித்தோம்
பூவுலகமீது சென்று மல்லர்களைச் சங்கரித்துப்
ஈபாரம்தீருமென்று நாதர் மறைந்தார்

விருத்தம்

சீர்மேவு மலையரசன் பெற்ற பாவை

சிவபரணை மனதிலுன்னித் தவமே செய்து
பார்மீது செல்லமுத்து வரமும் வரங்கி

படிபரவும் மாரியவதாரம் கொண்டு

கார்மேவு தனது சுவாசத்தால் யாருங்

கான நவ நோடி சத்தி தனை யுண்டாக்கி
ஊர் தோறும் முத்து விளையாட வெண்ணி
ஒள்ளிய பொற் தேரேறிப் புறப்பட்டாளே

சிந்து

ஏழு லொதி முத்தையளந் தீஸ்பரியாள் தேரிலிட்டு

ஏகபரை பொற்கரக நீருமெடுத்தாள்

பொற்கரக நீருமெடுத்தாள் பொற்பிரப்பங் கோலெடுத்தாள்

பொன்னையாள் வேப்பிலையை கையிற் பிடித்தாள்

வேப்பிலையைக் கைப்பிடித்தாள் வெண்ணீற்றுப்பையெ

மெல்லி நன்னாள் கண்டசர மாலையெடுத்தாள் [டுத்தாள்

ஆர்ப்பரிக்கும் பொன்னுடுக்கை தார்பரியமாயெடுத்தாள்

ஆரும் நடக்க விடை தானருளினாள்

வாள்பிடித்த சகதிகனம் தோழ் கொடுத்துத் தேரிளுக்க

மாரியம்மன் முத்து ரதம் ஏறி நடந்தாள்

காளி வடம் பிடிக்க காடேறி தேரிளுக்க

கன்னி நன்னாள் தேர் செலுத்தி முன்னே நடந்தாள்

நீலி வடம் பிடிக்க நீல கண்டிதேரிழுக்க

நேரிழையாள் தேர் செலுத்தி முன்னே நடந்தாள்

கூனிவடம் பிடிக்கக் கோமாட்டி தேரிழுக்க

கோதைநல்லாள் முத்துரதம் ஏறிநடந்தாள்

வீரகணம் பின்னடக்க வீரபத்திர முன்னடக்க

மின்னையாள் முத்துரதம் ஏறிநடந்தாள்

காளிகனம் பின்னடக்க கார்வடுகர் முன்னடக்க

காமாட்சி தேர்செலுத்தி முன்னே நடந்தாள்

குருநாத சுவாமியுடன் கோடிபடை பின்னடக்க

கொப்பனையாள் முத்துரதம் ஏறி நடந்தாள்

வெள்ளிமலை தன்னைவிட்டு வீரமுத்து மாரியம்மன்

வேலவர் உறைபதியை மேவி நடந்தாள்

அப்பதியில் வாழுமுயர் அண்டர் முனிவோர்களெல்லாம்
 ஆயிழையைக் காணஎதிர் தேடிவருவார்
 தமராரும் முத்துக்களைச் சந்தியெங்கும் சிந்திடுவார்
 தங்கரெத்தின மாலைகளைத் தொங்கவிடுவார்
 செம்பவளக்கால் நிறுத்திச் சித்திரப் பந்தலமைத்து
 தேன்கதலி வான்கடும்பு தேடிநிரைப்பார்
 வம்புசெறி சந்தனக் குளம்பு கொண்டு வீசிடுவார்
 மாமகர தோரணங்கள் கட்டி நிரைப்பார்
 குங்குமத்தினால் மெழுகிக் குத்துவிளக்கேற்றிடுவார்
 கோலவரிப் பட்டுக்கள் மேற்கட்டிடுவார்
 செங்கமலப் பூவிறைத்து தெண்டனிட்டு முன்வருவார்
 தெய்வகன்னிமார்கள் எதிர்காண வருவார்
 நாழிநெல்லுக் கொட்டிடுவார் பூரண கும்பம் நிரைப்பார்
 காரியர்கள் கர்ப்பூரவாலத்தி யெடுப்பார்
 தாழில் மலர் சிந்திடுவார் ஊழியங்கள் செய்திடுவார்
 தாயே சரணமென்று போற்றி செய்குவார்
 பாளைகொண்டு வீசிடுவார் பாலாஞ்சனமெடுப்பார்
 பாதமதில் வீழ்ந்து நமஸ்காரமிடுவார்
 பூசுமடல் கீறிடுவார் பூவாலலங்கரிப்பார்
 பொன்னைய மாலைகளைச் சுற்றியெறிவார்
 நாகமணிக் கோவைகளை நாற்றிசையும் கட்டிடுவார்
 நாயகியே தஞ்சமென்று பாதம் பிடிப்பார்
 வாலகுமரேசா வந்து மாதாவை தெண்டனிட்டு
 மாமலாப்பாதம் பணிந்து பூசைபண்ணவே
 ஞானமதை யாமுமனை பாலனையுறவணைத்து
 நாள்தோறும் வாழ்கவென்று நல்விடைநல்கி
 வாழுமமராபதியை மங்கைநல்லாற் விட்டகன்று
 வைகுந்தம் காணவென்று தேடிடைந்தாள்
 மேகவர்ணன் நாட்டிலுள்ள வீட்டுனு கணங்களெல்லாம்
 மெல்வியரைக் காணவெதிர் தேடிவருவார்
 தாகபிணி சஞ்சலங்கோதாரி நயல்தீரவென்றும்
 தாபரித்து ஆழும் மகமாரியெனவே
 மேளமுகில் மேனியன்தன் மேதனியில் வாழ்பவர்க்கு
 வீரமுத்து மாரி விடைதானருளியே
 பூமிலுறை நாமகளர் வாழ்பிரம்மலோகத்தைப்
 பொற்கொடியாள் கண்டு மகிழ்வாகி நடந்து
 தாவுதுருவன் பதத்தைத் தையல் நல்லால் தான்நடந்து

சப்தரிஷி வாழ்புவியை விட்டு நடந்து
 ஒதுசனி வாழ்புவியை உத்தயியாள் தான் கடந்து
 உம்பர்குரு வாழ் உலகம் பார்த்து மகிழ்ந்து
 மேவு செவ்வாய் வாழுலகம் தாபிவளம் பார்த்து வந்து
 மெல்லி நல்லாள் அவ்விடம் விட்டேகும் வழியில்
 நாவில் மறை கூறிய சுரேசர்குழு வாழ்ந்திருக்கும்
 நற்பதியின் அற்புதத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்து
 தாவீவரும் பாதைதன்னில் மேவுபுதன் வாழுலகம்
 தாரகையுலகமும் கண்டேகும் வழியில்
 காவீமலர்போல் வதனக் காளிபடை சூழ்ந்து வர
 கன்னிநல்லான் சந்தபதி தன்னையகன்று
 ஈசான லோகமதை எந்திறையாள் தான் கடந்து
 இன்புறு குபேரநகர் தனனையகன்று
 நீசர் வருணர்பதம் நீழ்நிருதி வாழ்புவனம்
 நேரிழையாள் வாயுநகர் தானுமகன்று
 செஸ்கிரக அக்சினி செறின் திருக்கும் லோகமதை
 தேன் மொழியாள் கண்டு மகிழ்வாதி நடந்து
 பொங்குபுகழ் சேர்வனம் எங்கணுங் கண்டரத் சக்தி
 பொன்னுலகம் வந்து வழம் பாக்குமளவில்
 கங்கையெல்லாம் தெய்வ கங்கை மங்கையெல்லாம்
 காராம் பசுக்களெல்லாம் காமதேனுக்கள் [மரப்பை
 பொருமணி பாறையெங்கும் பொன்னினெழுத்தாய் விளங்க
 பூரணமாய் வாழ்திருப்பார் தேவகணங்கள்
 கொந்து கமழ் சோலையெங்கும் சந்தணமும் கற்பகமும்
 கோல மதயானை ஐராவதமுமாம்
 பொங்குறவர் பொன்னுலகம் தங்கியரசாழுமன்னர்
 போகமுயரிந்திரனார் வந்து பணிந்து
 கங்கைபெறு வாழ்வு நல்கி தாபரிக்க வேணுமென்று
 தாமரை பொற்பாதமதில் வீழ்ந்து தொழுவே
 மங்கையர்க்கெல்லாம் அரசாய் வாழ்ந்திருக்கும் ஆதிசக்தி
 மாதவர்க்கு நல்கிவிடையேகும் வழியில்
 எங்குமிருள் தானகற்றி ஏகவொளியாய் விளங்கும்
 ஏழ்பரித்தேர் சூரியன்தன் லோகமகன்று
 துங்கரேத்தின் மாமௌலி சூடிய மன் வாழ்பதத்தை
 தோகை நல்லால் கண்டுலகம் போகும் வழியில்
 பங்கமுற்று ஆழ்கடலை துங்கமுத்து மாரிகண்டு
 யாருலகம் செல்வதற்கோர் கப்பலியற்ற

தேவதர்சனம் மயனைத்தேடியழைத்தே வந்து
செப்பமுறுங் கப்பல செய்ய உத்தரவிட்டான்
மந்திரத்தை யுச்சரித்து யந்திரங்கள் தானமைத்து
சுந்தரமதான கப்பலொன்றையமைத்து
எந்தைபரமேஸ்பரியான் விந்தையுடன் செல்வதற்கு
ஏற்றபல சாதனங்கள் தானுமைத்தார்

விருத்தம்

1. சீரோங்கு வருணன் மறை ஏராவாக
சித்திரஞ்சேர் உருத்திரர்கள் வங்கதாக
காரோங்கு மெழுமுகில்கள் பலகையாக
கதிர்வரவும் தாரகைகள் தனமதாக
பாரோங்குவயிரவர் பாய்மணித்தூணாக
பலகலைகள் கப்பலுக்குக் கயிறதாக
தாரோங்கு சதுர்மறைகள் பாய்களாக
தாபித்தான் கப்பலொன்று நேமித்தானே
2. உச்சிதஞ்சேர் தெய்வ தர்சன் மகிழ்ச்சியோங்க
உவந்துமேமணி வயிரச்சுக்கானிமாட்டி
பச்சைவயிடுரியத்தால் பறுவான்தைத்து
பாய்மரத்தில் பவளத்தால் பருமல் பூட்டி
நச்சரவமணிகளினால் கம்பி சேர்த்து
நவக்திரமனைத்தையும் பாய்க்கொடிகளாக்கி
வச்சிரமாளிகையமைத்த கப்பலொன்றை
வரவிட்டான் மாரியந்மன் எதிர்விட்டானே

கப்பற் பாட்டு

1. சீரிலங்கு மாதிசக்தி — தர்சன்
செய்தகப்பல் பார்த்துவந்து
தாரிலங்கு தர்சனுக்கு — அம்மன்
தங்கமணி பணியளித்து
கூரிலங்கு விழி மடவாள் — அம்மன்
கொடியமுத்துப் பொதிசுமத்தி
பாரிலங்கு பரிகலங்கள் — யாரும்
பயணம்வர விடைகொடுத்தாள்
விடைகொடுத்தே பயணபேளகை முழங்க
வெற்றிமுரசதிரவே விதுருகள் பிடித்து
படைபிடித்தே கோடி பரிகலஞ்சூழ
பதினெட்டு வகையான முத்துகளுமேற்றி

நடைபிடித்தே பரிதி மாலுமியதாக
நந்தி சுக்கானியாய் வந்துபடகேறி
தடையற்ற தண்டயல்களாசுகளமைத்து
தையல் நல்லாள் கப்பல் பாயெடுத்ததுவே.

2. கல்லுவைக்கக் கலாசுகளும் -- அம்மன்
கடல் பார்க்க மாலுமியும்
கல்லெடுத்துப் படகிலிட்டு -- அம்மன்
கனகமணிக் கொடியீழுத்து
வல்லபஞ் சேராதி சக்தி -- அம்மன்
வடபறுவான் பாய்விரித்து
கல்லனைய வடமரத்தில் -- அம்மன்
கால் சவுரி பாய்விரித்து
சில்லனைய முன்னணியில் -- சக்தி
சீப்பெனும் பாய் சேர்த்திழுத்து
சீப்பு முதலான பல பாய்களை ரித்து
சித்திரக் கப்பலது திசை மாறி ஓடி
தார்ப்பரியமான பிற வாழியது தாண்டி
தங்கமலை பவளமலை பச்சைமலை கண்டு
நாப்பறும் பாற்கடல் கடந்து மகமாரி
நாகமலை வீந்தமலை கண்டு மகிழ் வாகி
பூப்படுங் குழல் சேர முத்துமகமாரி
பொன்னனைப் கப்பல் கடல் தன்னிலோடியதே
3. ஓடிவரும் வடகடலைச் ... சக்தி
ஒரு நொடியில் தான கடந்து
நீடியதோர் தென் கடலில் அம்மன்
நீர் வளங்கள் பார்க்க லுற்றாள்
கூடிவரும் பரிகலங்கள் எல்லாம்
கூக்குரலிட்டார்ப் பரிக்க
கூடிவரும் கடலோடி -- அம்மன்
சாமிபதி தேடலுற்றாள்
தேடியே வடகாசி மாநகர் கடந்து
தெய்வமணி கன்னிகைத் தீர்த்த மதிலாடி
பாடியே சிவ பூசை வழுவாதி யற்றி
பால் நிறபான வெண்ணிற தணிந்து
சேடிமார் துழவே கப்பலிலேறி
சேங்கமல மாய நகர் கண்டு மகிழ்வாகி
ஓடியே மாயாபுரந்தன்னில் வந்து
உலகநாயகி கப்பல் கல்லுவைக்கதுவே.

4. கல்லு வைத்துக் கரையில் வந்து — அம்மன்
கனகமணி பணியணிந்து
சொல்லிலங்கு மாதிரி சக்தி — அம்மன்
துழுவரச் சேடியர்கள்
மல்லிலங்கு பரிகலங்கள் — அம்மன்
வாசமலர்ப்பதம் பணிய
வில்லிலங்கும் வழங்கரை — அம்மன்
வீரப்பமுடன் பார்த்துகந்து
செல்லநெடுநகர் வாழுவோர் — யாரும்
தேவிபதம் தாழ்ப்பணிய
வல்ல நெடுமா மாயன் — தங்கை
வரங்கொடுத்தரளனைவருக்கும்
வரங்கொடுத்தவ்வடியவரை யறுப்பிப்பின்னர்
வருமாயாபுரத்தைவிட்டு வரிசையோடு
உரமிசூந்த படைகூடிய பாணையுன்னி
உம்பர்களுமதிரியிக்கப் படகிலேறி
கரையிசூந்த கரியநிற வாழிதாண்டி
கன்னிவரும்போது வழிமதுரைகாண
தரியவர்கள் வெருவ அம்மன் கரையில்வந்து
சார்ந்து மதுரைப் பதிமேலிறங்கி வந்து சென்றான்.

சிந்து

ஆழிசுற்றும் பூவுலகம் பேறுபெற்று வாழ்வருள்
அன்னை மதுரைப் பதியைக்கண்டு நடந்து
வாரிறுக்குங் கொங்கை மின்னார் தேவியிருபாலும் வர
வானவர்கள் கற்பகப் பூமாரி சொரிய
துட்டர் குலஞ்சங்கரித்து சிட்டபரிபாலனம்செய்
தோகை கல்லாள் விதிவழியாக நடந்தாள்
கூன்பிறை முடித்த சடைக் கூத்தரிடம் பாலிலுறை
கோதையரும் வேதியர்தன் விதிவரவே
கக்கனருள் பெற்றபரை மிக்கவரவுக்குரியார்
கல்வரவுகண்டு புதுக்கோலமிடுவார்
பூரணகும்பம் நிரைப்பார் பொன்னுலலங்கரிப்பார்
பூவைநல்லார் கற்பூரவாலத்தியெடுப்பார்
வாரணியுங் கொங்கைமின்னார் மாரியம்மன் முன்புவந்து
மாமலர்ப்பாதம் பணிந்து பூசைபுரிவார்
காரண சவுந்தரியே நாரணத் தங்கையரே
காத்து இரட்சித்தாழுமென்று போற்றிசெய்குவார்

மேதினியெல்லாம் நிறைந்த சோதி முத்துமாரியம்மன்
நீலவிறிப் பாண்டியனைக் கண்டு வெகுண்டு
காதில் மகிதா சூனை வாதில் வென்ற பூரணியாள்
காமாட்சி தம் மனதில் கோபம் மிகுந்து
மேதினியிற் பாண்டியன் தன் மெய் விழியைத் தான்
மறைக்க

வேண்டுமென்று வெள்ளிமலை மேனி நடந்தாள்
வெள்ளிமலை நாதரிடம் வீரசக்தி வந்து நின்று
மெய்ப்பதம் பணிந்துலகவற்புதஞ் சொல்லாள்
வள்ளல் மதிதன் மரபில் வந்த தமிழ் மாறனுக்கு
வானுதலிற் கண் கிடைத்த மாதபத்தினால்
வெள்ளிமையின் மீதுவந்த பேதியரே நாணமுற்றேன்
மெய் விழி மறைக்கவருள் செய்யுமெனவே
ஐயனும் வந்து தபஞ் செய்யுமெனவே மறைந்தார்
ஆதிசக்தி நற்றவத்துக்கென்று நடந்தார்.

விருத்தம்

அருமறையின் பொருளாகி ஞானமாகி
அனைத்துயிர்க்குயிராகி அமலமாகி
வரமருளும் செஞ்சுடரை மனதிற்கொண்டு
மகமாரி தவவேட வடிவந்தாங்கி
மரவுரியும் சடை முடியும் தரித்தேவேத
மறைநவிலும் செபமாகை கரத்திலேந்தி
பரவரிய கைலை மலைச்சாரல் சேர்ந்து
பார்வதியும் தவநெறியைத் தலைமேற் கொண்டாள்
வித்தகஞ்சேர் மலையரசன் பெற்ற பாலை
விரகம்பத்திலிந்தபஞ்செய்யுவாருளில்
அத்தனெதிர் தோன்றாத தன்மையாலே
அதிசயித்து மிகவாடி அல்லல் கூர்ந்து
சித்தமதில் நிறைந்த பாஞ்சுடரே போற்றி
சிவாயநம எனும் எழுத்தைத் திடமாயுண்ணி
பத்தினியாம் மாரியம்மன் அறிவாய் நின்ற
பழமறையின் பொருளை யுன்னிப் பாடுவானே

சித்து

ஓங்காரத்துட் பொருளே ஓமநமசிவாயமென்னும்
உத்தமரே பொற்பதங்கள் போற்றினேனையா
நீங்காத யோகநிலை நேசமுடனே புரிந்தேன்
நீலகண்டா பொற்பதந்தா முமையனே

தாங்காத வீரகம்பமதன்னில் தவசிருந்தேன்
 சாயிவந்து பார்த்து வரந்தநகுனையா
 அண்டமனைத்துங் கடந்த அத்தாபதம்பணிந்தேன்
 ஆனவரமீய மனந்தானருனையா
 பண்டுமறலிக் குதைத்த பாதாபதம் பணிந்தேன்
 பார்த்துவரமே கொடுத்துக் காத்தருனையா
 விண்ணுமறை வேதியனும் கண்டறியாப் பாதமுடி
 விண்ணவனே தன்னருளைப் பண்ணியருள்வாய்
 தெண்டிரையில் வந்த நஞ்சை உண்டியர்காத்த
 தேவாதிருவுளங் கொண்டருமையனே
 தேவாதி தேவனென்று செப்புமடியார்க்கு
 சேரும் வினை தீர்த்தருளும் ஆதி அபயம்
 பாவாணர் சாற்றுபுகழ் பாத்திரானே தோத்திரஞ்செய்
 பத்தினியாட் கொத்தவரம் மெத்தவருள்வாய்
 மூவாமுழுமறைவின் முப்பொருளே எம்பொருட்டு
 முன்னவனே பொன்னடிகள் தன்னிலபயம்
 பூவார் வடநிழலில் போந்து மறையந்தனர்க்கு
 போதநிலை காட்டியருள் புண்ணியாபோற்றி
 வேளையபாண்டியன்தன் மெய்விழியையும் தான்மறைத்து
 வீரசொர்க்கம் சேர்க்க விடைதாருமையா
 காளமுகில்போல் மிடற்றுக் காவலனே காருமையா
 கங்கை முடியாய் பதந்தநதானுமையனே
 என்றிரங்கியன்னைநின்று ஈசனருளவேண்டுமெல்லை
 ஏந்து மழுமான்தரித்த ஏகனறிந்து
 துன்று விடையேறி வந்து தோகை முன்பு தோன்றியின்று
 துய்யதிரு மேனியருட் காட்சி நல்கியே
 பண்டுதமிழ் மாறன்னுதல் கொண்ட விழிதானழிக்
 பாலுடைய மாவில் வருவாகவதித்து
 கண்டு கனி கொய்திடவே அண்டிவரும் பாண்டியனின்
 கண்ணுதலிற் பால தெளித்துன் எண்ணம் முடிப்பாய்
 நீலவிழிப் பாண்டியனின் நேர்விழியைத்தான் மறைத்து
 கீழ் புவிக்கு வாழ்வு நல்கி மீழ் கெனச் சொன்னார்.

விருத்தம்

ஐயனது திருவருளாலாதி சக்தி
 அம்புவிக்களைத்துஞ் சென்றனை மாற்றி
 வெய்ய வெப்புக கோதாரி யனைத்தும் மாற்றி
 வேள்வி செய்வோர்களுள் புரிந்துவினைகள் மாற்றி

வையகத்தில் தமைத் துதிக்கும் அடியார் தங்கள்
 மனங்குளிர வரமுதவி மகிழ்ச்சி கூர்ந்து
 தெய்வ மக மாரியம்மன் கும்பமேறி
 திருமனது குளிர்ந்திருந்தார் தினமும் தானே
 அந்தி சந்தியுனது மலரடியை யுன்னி
 அடைக்கலமென்றே துதிக்கும் அடியார் தங்கள்
 சிந்தை நொந்து வருந்தாமல் உயிர் சேராமல்
 தீயபிணி வாராமற் சிறுமை நீக்கி
 வந்த வெப்புக் கோதாரி யனைத்தும் மாற்றி
 வையகமெல்லாங் குளிர மகிழ்ச்சி யோங்க
 கையகங் கொண்டுனை ஏத்துகின்றோம்
 தரணியில் அறம் வளர்க்கும் தருமத்தரயே
 தாயாசித் தரும நெறி ஸ்ளக்கதாகி
 பேயாசிப் பிறம்பாகி ஞானமாகி
 தாவரமாய்ச் சராசரங்கட்கு யிரதாகி
 பேரின்ப வீடதற்கோர் உறையதாகி
 சேயாசிச் சேக மெங்கு மன்மதாகி
 சேவை செய்யுமடியவர்க் கெளியராகி
 தாயாகி வரம் கொடுக்கும் தருமத்தாயே
 தெண்டிரைதழ் புனியோருக்கருள் செய்வாயே.

தேவீ துணை

குறிப்பு: எமது அடுத்த வெளியீடு

கண்ணகி வழிபாடு (ஆராய்ச்சித் தொகுப்பு)

எமது அடுத்த வெளியீடுகள்

1. நாம் வணங்கும் கண்ணகி — சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியா?
(ஆராய்ச்சித் தொகுப்பு) — 50 சதம்
2. மட்டக்களப்பின் ஸ்ரீ மாமங்கப்பிள்ளையார் ஆலய வரலாறு—50 சதம்
3. உளநூல் மூலம் மாணவரைக் கற்பித்தல் — 3 ரூபர
(ஆசிரிய மாணவர்க்கும் ஆசிரியர்களுக்கும்)
4. இராவணன் மேலது நீறு (ஆராய்ச்சித் தொகுப்பு) — 50 சதம்

Printed by Peter Claver Ragel at St. Sebastian Press,
65, Lady Manning Drive Batticaloa and published by
Mr. S. Viswanathan Nadaraj of Batticaloa.